No. 4. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 8 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt, voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

ST. PETERSBURG, den 10. November. Heden heeft te Kowno de plegtige inwijding plaats gehad van het monument, hetwelk de Keizer daar heeft doen oprigten, ter gedachtenis aan de belangrijke gebeurtenissen van het jaar 1812. Dit monument is zeer groot, en indrukwekkend. Op de voorzijde leest men deze woorden van het eerste manifest van Keizer *Alexander*, bij de opening van de russischen krijg, ontleend: « God is tegen den aanrander." En op de achterzijde: « In het jaar 1812 zijn 700,000 vijanden in Rusland bezweken, 70,000 hebben zich gered"

DUITSCHLAND.

— De storm van 16. op 17. December is voor de plaatsen, aan het Frisch-Haf gelegen, door hooge zee en overstrooming, die tot den 19. geduurd heeft, en in de Silezische stad Jauer door eenen geweldigen brand gekenmerkt geworden. Dit laatste ongeluk heeft in weinig uren 22 gebouwen vernield en 57 meest behoeftige gezinnen van have en dak beroofd.

ENGELAND.

LONDEN, den 30. December. Een persoon, welke men denkt dat waanzinnig is, en die zich voor een' Ier uitgeeft, heeft zich naar het Bureau van Policie van Bow-Street begeven, en verklaard, dat bijaldien men hem niet verhinderde, hij het leven van de Koningin zou aanranden, door met een pistool op haar te schieten. Deze man, tuinman van ambacht, is in een werkhuis opgesloten geworden.

— Te Woolwich heeft tusschen de Mariniers en de soldaten der Policie eenen strijd plaats gehad, die het gebruik van het geschut heeft noodzakelijk gemaakt. Het onderstaande wordt van den 25. aan den *Globe* gemeld:

« De Mariniers hebben de winkels der in Highstreet gevestigde kooplieden in eetwaren geplunderd, en hebben getracht hunne makkers uit de gevangenis te bevrijden. De Kanonniers ontvingen bevel om tegen hen op te rukken. De Mariniers hebben den aanval begonnen, maar zij werden door het geschut op de vlugt gedreven. Zij kwamen echter spoedig in grooter getal terug, nadat zij verscheidene hotels hadden geplunderd, en hieven luide kreten van: weg met de Policie! Leven onze kameraden! aan.

Oogenblikkelijk werden de krachtdadigste maatregelen genomen om deze oproerlingen te verhinderen, de gevangenis, waarin zich hunne makkers bevonden, binnen te komen. Zij beproefden eenen aanval, doch deze werd afgeslagen. Het gelukte eenige van hen gevangen te nemen. De opschudding duurde tot twee uren 's nachts. Toen trokken de met bloed en slijk bevlekte Mariniers naar hunne kazerne terug, na alvorens nog eene poging te hebben gedaan, tegenover het arsenaal. — Men vreesde voor den volgenden dag nieuwe ongeregeldheden, maar men heeft alle mogelijke maatregelen genomen om de herhaling daarvan te voorkomen."

FRANKRIJK.

— Vrijdag den 22. December is hier, (te Cherbourg) weinige minuten voor vier ure des namiddags, een schok van aardbeving gevoeld. In het midden der stad is dezelve naauwelijks opgemerkt geworden, maar in de wijken van Mieller en van Tourlaville, hebben de huizen eene sterke schudding ondervonden, de meubelen bewogen zich in de vertrekken, ettelijke van dezelve zijn verschoven en sommige zelfs omgeworpen. Vele bewoners zijn verschrikt uit hunne huizen gevlugt. Alles heeft zich echter bepaald tot eenen enkelen schok, die slechts eenige seconden geduurd heeft.

— Ook uit St. Malo wordt geschreven, dat er dienzelfden dag, op hetzelfde uur, een schok van aardbeving in den omtrek van St. Malo is waargenomen. Onderscheiden ingezetenen van de gemeente van Parama, hebben verklaard, dat hunne huizen geschud hadden. In de stad zelve heeft men niets gevoeld.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 3. Januarij. Vele lieden, tot onze voornaamste familiën behoorende, zijn dezer dagen naar Holland vertrokken, om de begrafenis van Koning *Willem Frederik*, Graaf van *Nassau*, bij te wonen.

— Een blad uit Brugge meldt, dat de typhus-koortsen, die reeds geruimen tijd, doch met mindere kracht, in West-Vlaanderen heerschten, er thans met eene schrikbarende hevigheid woeden.

NEDERLANDEN.

DELFT, den 2. Januarij. Heden was de dag, bestemd tot bijzetting van het stoffelijk overschot des Vorsten, die Nederland gedurende zeven en twintig jaren heeft geregeerd, in die grafgewelven, waar zoo velen zijner voorzaten rusten.

Indrukwekkend was de plegtigheid der laatste eerbewijzing aan het aardsche omkleedsel van Hem, die, naar des Almagtigen wil, een en zeventig jaren mogt bereiken; een leven ruimschoots vermengd met lief en leed, met vreugde en meer dan gewone beproevingen, gedurende meer dan het vierde eener eeuw gewijd aan de moeijelijkste regeringspligten en, gedurende meer dan eene halve eeuw, zoo innig vereenigd met de lotgevallen van het Vaderland.

Vol eerbied werd die Vorst herdacht, wiens ziel thans naar betere gewesten is overgegaan; en waardig den hoogen rang, dien *Willem I* in Nederland bekleed heeft, was de plegtigheid, waarvan deze stad, eenmaal de zetel zijns grooten naamgenoots en grondlegger van Neêrlands onafhankelijkheid, heden getuige was.

Des morgens ten 7 ure is het Koninklijk Lijk uit de zaal van het gebouw van 's Rijks werf te Rotterdam, waarin het, sedert deszelfs ontscheping was nedergezet, gesteld op den rouwwagen. De wagen was bespannen met acht paarden, behangen met rouwkleeden, elk paard geleid wordende door een koetsier.

De Koninklijke kroon, gehecht op een rood fluweelen kussen, benevens de ordeteekenen, waren geplaatst op het rouwkleed, hetwelk de kist dekte.

Op het oogenblik dat de lijkwagen 's Rijks werf verliet, werd dezelve voorafgegaan door: Eene eerewacht te paard, uit ingezetenen van Rotterdam, die het verlangen hadden te kennen gegeven om tot geleide te dienen; door een eskadron kavallerie (dragonders), gecommandeerd door een hoofdofficier; door een Hoffourier en twee rijknechts te paard, dragende een zwart krip om den arm en zwarte handschoenen; door eene rouwkoets, waarin gezeten waren Z. Exc. de Minister van Marine, de Vice-Admiraal *Ryk*, en Z. Exc. de Minister van Staat, Graaf *van der Duyn*, Gouverneur der provincie Zuid-Holland. Daarna volgden twee rouwkoetsen; in de eene waren gezeten de dragers der slippen van het rouwkleed, zijnde de beide Adjudanten van wijlen Z. M. Koning *Willem Frederik*, Graaf *van Nassau*, benevens een Vlagofficier en een Generaal, beiden buitengewone adjudanten van Z. M. den Koning; in de andere zaten de Hofmaarschalk en de Kamerheer van wijlen Z. M. Koning *Willem Frederik* Graaf *van Nassau*.

Deze rouwkoetsen werden gevolgd door een eskadron kavallerie (dragonders).

De trein ging buiten de stad om, den naasten weg naar den Delftschen straatweg.

Op dien straatweg, aan de grens der stad gekomen, schaarde zich de eerewacht ter zijde van den weg, liet den trein voorbijtrekken en staakte het geleide.

Inmiddels hadden de troepen, uitmakende de bezetting der stad 's Gravenhage, zich naar Delft begeven, alwaar dezelve de verschillende, hun aangewezene standplaatsen hebben bezet. Zoowel de schutterij van Delft en het in die stad liggende batt. Artillerie benevens de troepen der Residentie (het regiment Jagers en Grenadiers, de Dragonders en de Rijdende Artillerie) hebben bij deze treurige plegtigheid de dienst gedaan. De troepen stonden geschaard aan de Rotterdammer Barrièrre, langs den weg, dien de trein voorbij moest, en eindelijk op de markt, voorbij de Nieuwe Kerk.

Ten 9½ ure kwamen de Koning en de Prinsen, van 's Gravenhage aan den Nieuwe Brug te Delft aan, om er het Lijk af te wachten. Ten elf ure deed zich de roffel hooren, hetgeen tot teeken verstrekte, dat de Stoet naderde. Weldra was alles in gereedheid, om zich bij de aankomst van den trein, daarbij aan te sluiten.

Bij 12 ure bereikte de trein, de Nieuwebrug buiten Delft, alwaar het Koninklijke Lijk, door den Koning en de Prinsen en allen, die tot den plegtigen begrafenis-stoet behoorden, werd ontvangen.

Nu werd de Stoet zamengesteld en begaf zich dezelve stapvoets, van buiten de Nieuwebrug, naar de Nieuwe Kerk, op de groote Markt, en wel in de volgende orde:

1°. Het eskadron kavallerie (Dragonders), dat de rouwwagen uit Rotterdam had vergezeld; 2°. Twee kompagnien Schutterij van Delft, gecommandeerd door een Hoofd-Officier; 3°. De Hof-Fourier en twee rijknechts te paard; 4°. Twee Ordonnance-Officieren des Konings, fungerende als Aide-Ceremoniemeester; 5°. De Kamerheer-Ceremoniemeester; 6°. De Officieren van de Huizen van HH. KK. HH. de Prins *van Oranje* en van Hoogstdeszelfs Broeders; 7°. De officianten van het Huis van Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*; 8°. De Officieanten van het Huis van den Koning; 9°. De Officieanten van het Huis van wijlen Z. M. Koning *Willem Frederik*, Graaf *van Nassau*; allen zonder degens, in diepen rouw, met lamfers aan de hoeden, gaande twee aan twee, de jongste in rang vooruit; 10°. Een Heraut van Wapenen (de Heer *F. B. van Lelyveld*); 11°. De Koninklijke standaard, gedragen door een Generaal, buitengewoon Adjudant van Zijne Majesteit, zijnde gevolgd door twee pagies; 12°. De Staatsraad, werkzaam bij het kabinet van den overleden Koning; 13°. De Hofmaarschalk en de Kamerheeren van wijlen Hoogstdenzelven, die de rouwkoets hadden verlaten; 14°. De rouwwagen, waarbij zich de Adjudanten van wijlen Z. M. Koning *Willem Frederik*, de Generaal-Majoor, Baron *van Omphal* en de Kolonel Jhr. *van Spengler*, dragers der slippen, alsnu gevoegd hadden, en welke thans mede begeleid werd door vier en twintig Kamerheeren, bestemd om het lijk te dragen, gaande aan beide zijden en bijgestaan door een gelijk getal onder-officieren zoo van de schutterij, als van de wapenen, waarvan de regementen of bataillons, zich te Delft bevonden, formerende deze laatsten de binnenrij tusschen den rouwwagen en den Kamerheer; elk der paarden van den rouwwagen werd geleid door een page, bijgestaan door een koetsier; de rouwwagen was omhangen met zwart fluweel met zilver afgezet, dezelve prijkte met een 8tal witte pluimen, waarmede ook de paarden waren opgetuigd; 15°. De Groot-Officier van Zijne Majesteit den Koning; 16°. Zijne Majesteit DE KONING, gevolgd door Hoogstdeszelfs Broeder, Z. K. H. Prins FREDERIK, en door Hoogstdeszelfs Zonen, HH. KK. HH. de Prins VAN ORANJE, ALEXANDER en HENDRIK; dragende zoo wel Z. M. als de Prinsen, rouwmantels en rouwhoeden; wordende de slippen der mantels door de pagies gedragen; 17°. De buitengewone en gewone Adjudanten en Ordonnance-Officieren van Z. M. en de Prinsen; 18°. Vier Kamerheeren; 19°. De Hofmaarschalk en de dienstdoende Kamerheeren van HH. KK. HH. de Prinsen; 20°. Een bataillon grenadiers; 21°. Een eskadron dragonders sloot den trein.

De Stoet nam den volgenden weg:

Van de Nieuwe Brug, langs de Westzijde van het Oude Delft, tot aan de Nieuwstraat, achter het Stadhuis langs de Zuidzijde voorbij de Hoofdwacht naar de Nieuwe Kerk.

Z. M. de Koning en de Prinsen waren zigtbaar diep getroffen door de treurige plegtigheid van dezen dag. Zij mogten het aangenaam gevoel ontwaren van de deelneming eener trouwe bevolking in het door Hoogstdezelven geledene verlies.

Reeds vroegtijdig in den morgen was in de Kerk alles in gereedheid gebragt tot de ontvangst van het Koninklijke Lijk. Te dien einde hadden de predikanten der Hervormde gemeente van Delft, mitsgaders de Hof-Kapelaan *Dermout*, zich aldaar vereenigd. Ook Z. Exc. de Minister van Justitie, met den Secretaris-Generaal van dat departement de Heer Burgemeester der stad Delft, bevonden zich in de kerk, tot ontvangst van het Lijk.

De Koninklijke grafkelder, waarin het stoffelijk overschot van den eersten Koning Nederlanden welhaast stond geplaatst te worden, was van binnen met zwart behangen. De kerk had een indrukwekkend aanzien.

Ten ruim één ure kwam de trein aldaar aan, na alzoo omstreeks in een en een half uur den weg derwaarts te hebben afgelegd.

De Officianten rangschikten zich in de kerk in twee rijën, de jongste aan de kerkdeur en zoo wijders naar het koor toe; de Officieren en Groot-Officieren vervolgden deze beide rijën tot aan het graf, makende dus twee rijen uit, tusschen welke het Lijk is doorgevoerd.

De Generaal, dragende den Koninklijken standaard, (die met rouwfloers bedekt was), met de hem volgende pagies achter zich, plaatste zich ter zijde van den ingang van het graf; de Heraut van Wapenen stelde zich tegenover hem.

Daarna werd het Lijk door 24 Kamerheeren, bijgestaan door een gelijk getal onder-officieren, naar den Koninklijken Grafkelder gedragen en aldaar vóór den ingang, op een lijkbaar gesteld; vervolgens werden de kroon en de ordesteekenen, op een wenk van den Kamerheer-Ceremoniemeester, van de kist afgenomen en ter bewaring overgegeven aan den Hofmaarschalk van wijlen Z. Majesteit.

Nadat de Wel-Eerwaarden Heer D°. *Dermout* eenige korte, maar kernachtige woorden op het graf had uitgesproken, werd de lijkkist van het rouwkleed ontdaan en in graf nedergelaten.

Aandoenlijk treffend was inzonderheid dit oogenblik. Hier stonden de Koning en de Prinsen voor het geopende Graf van Hoogstderzelver Vader en Grootvader, bij de tombe ook van den grooten Zwijger, hier zweefden zoo vele herinneringen van geluk en onspoed van vroegere en latere dagen voor den geest; hier vertegenwoordigden zich als in één oogenblik de lotgevallen van *Oranje* en *Nederland* verbonden in glorie, gescheiden in rampen, hereenigd door Hem, wiens Lijk in dezen stond wegzonk, in het gewelf waar zijne nazaten, zijn opvolger, zoo vele deelgenooten van zijne vreugden of smarten, hem weemoedig bleven nastaren. Hier, voor deze diepte des Grafs, waarvoor nu zes jaar geleden, hij zelf stond, om de assche ter ruste te geleiden van Haar, die zijne Gezellinne was geweest op het ruimste deel zijner aardsche loopbaan, hier voor dat Graf, waarvoor een Koning den laatsten pligt aan een Koning vervulde, hier deed zich in verhoogde mate beseffen de broosheid der aarde, het wegzinken van 's werelds luister, van haar gewoel en de pligt tot kalme beoordeeling der daden van Vorsten, wanneer zij overgaan tot den Koning der Koningen, tot de waarheid in Eeuwigheid! — Dit oogenblik zal, door wien het bijwoonde, niet ligt worden vergeten. Nevens de leden van het Koninklijk Huis, omgaven ook de Groot-Officieren, de Adjudanten van den Ontslapene en andere het geopend Graf. Zoodra de lijkkist was nedergelaten, verlieten Z. M. en de Prinsen de Kerk, en vertrokken Hoogstdenzelven onmiddellijk in de voor hen bestemde rijtuigen, welke voor de

Kerk geschaard stonden, weder naar de Residentie, alwaar zij voor half drie ure aankwamen.

Vervolgens is de kist met het groot zegel van het Rijk, door den Minister van Justitie verzegeld. Nadat zulks volvoerd was is de Lijkbaar, met het rouwkleed daarover, boven den ingang van het graf gesteld, waarop de Heraut met luider stemme heeft aangekondigd: *dat de plegtige ter aarde bestelling van Koning* WILLEM FREDERIK GRAAF VAN NASSAU *was volbragt.*

Zoowel toen de stoet in de Kerk binnenkwam, als toen de Heraut die verklaring had geproclameerd, deed zich het orgel in de kerk hooren, en bragten de roerende en indrukwekkende toonen van hetzelve niet weinig toe, om de opgewekte ernst en eerbied te verhoogen. — De Kist was geheel met zwart fluweel bedekt, en voorzien van zilveren hengsels. Zij is ruim 1100 Nederlandsche ponden zwaar.

Talloos was de menigte van allen rang en stand, die bij de ter aarde bestelling van Neêrlands eersten Koning tegenwoordig was; niet alleen uit deze stad maar vooral ook uit de residentie, Rotterdam, Leiden, Amsterdam en elders waren duizende menschen vereenigd. Er was een aantal getimmerten opgeslagen, ten behoeve der aanschouwers; een aantal vertrekken was verhuurd in de woningen waar langs de lijkstoet voorbij moest en deze waren talrijk bezet. De meeste orde werd bij dien grooten toevloed, opgemerkt, zoodat men, zoo ver bekend is, geenerlei ongeluk te betreuren heeft. De stedelijke Overheid en politie, bijgestaan door een aanzienlijk getal troepen, droegen tot handhaving van de genomen maatregelen van orde bij.

Treffend en uitmuntend was de treurmuzijk, die de muzijkkorpsen van deze troepen, meestal grenadiers en dragonders, op verschillende tijdstippen, aanhieven: de digtgerolde vaandels, de trommen en trompetten waren met rouwfloers omhangen of omstrikt; deze treurtoonen gevoegd bij het statige van den optogt, het doffe galmen der klokken en het gebulder van het geschut bij de eerbiedige stilte van zulk eene tallooze menigte, dat alles gaf aan deze plegtigheid een eigenaardig somber aanzien.

Gewis stemde zij dan ook zoo velen, die hier uit verschillende streken des lands waren zamengevloeid, tot hoogen ernst en menigeen zag men zeer aangedaan.

Diep bewogen waren echter vooral Z. M. de Koning en H. H. K. K. H. H. de Prinsen, die hunnen Voorzaat ter rustplaatse hadden geleid.

Moge derzelver geëerbiedigd Stamhuis lange voor slagen behoed blijven, die het, en in verband met hetzelve, Nederland treffen.

Moge het in de wegen der Voorzienigheid liggen, tijden van rouw in die van geluk voor Vaderland en Oranje te verkeeren!

'S GRAVENHAGE, den 3. Januarij. In de Zitting van de Tweede Kamer van heden is het wetsontwerp tot regeling van het bijzonder fonds wegens kolonisatie van behoeftigen, na eene korte beraadslaging, met 41 tegen 3 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren *van Rozenthal, Luzac* en *Brouwer*. De Kamer is vervolgens tot nadere bijeenroeping gescheiden.

ASSEN, den 1. Januarij. Gisteren avond brak hier brand uit in een schoorsteen aan de Brink, nabij het hervormde kerkgebouw, terwijl daar de avondgodsdienst gehouden werd. Groote opschudding ontstond onder de talrijk opgekomen gemeente, velen meenden in het eerste oogenblik, dat de kerk instortte. De brand is gelukkig binnen den schoorsteen gebleven, en met het vermissen van eenige kerkboeken enz., het bezwijmen van eltelijke personen en de staking der godsdienstoefening is men dezen keer vrijgekomen.

— Gedurende 1843 zijn te Amsterdam uit zee aangekomen 2034 schepen, als van Java 100; van Suriname 64; van Curaçao 7: van Londen 65; van Hamburg 135; van Koningsbergen 161; van Dantzig 169; van Petersburg 38; van Riga 41, enz.

— Het getal schepen, welke in 1843 in de Maas en Goeree zijn binnen gekomen, bedraagt 2313 en uitgezeild 2339. Meer zijn dan het vorige jaar ingekomen 262 en meer uitgezeild 272 schepen. Uit Londen zijn aangekomen 261, uit Hull 133, uit Grangemouth 292, uit Newcastle 144, uit Riga 94, uit Suriname 3, enz.

— In 1843 zijn te Dordt aangekomen 562 en vertrokken 501 schepen; meer dan het vorige jaar zijn aangekomen 105 en vertrokken 102 schepen.

— Van den Helder schrijft men van den 1. Januarij: « Alhier zijn binnengekomen Z. M. transportschip de Merwede, luit. ter zee 1 kl. *W. Steffens*, van Curaçao; Z. M. stoomschip Curaçao, luit. ter zee 1 kl. *P. A. M. van Hinlopen*, van Hamburg laatst van Hellevoetsluis.

— Men schrijft uit Zierikzee, dat in den avond van den 2. dezer de bliksem geslagen is in den molen te Nieuwerkerke, waardoor dezelve geheel is afgebrand.

— In den Mexikaanschen *Diario* van den 9. November, wordt een decreet van den 30. October medegedeeld, waarbij het ontwerp van Kolonisatie van Tamaulipas door eenen belg, den Heer *Alexander de Groot*, voorgesteld, wordt aangenomen, en waarbij deze zich verbindt om binnen eenen termijn van 10 jaren op het grondgebied, dat hem zal worden aangewezen, ten minste 10,000 Belgische, Duitsche of Zwitsersche familien te brengen, op voorwaarde, dat hem den eigendom zal worden verzekerd van al het braakland, dat in een rayon van twintig mijlen van de grenzen gelegen is.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Pruissische onder-officieren die de kist te Berlijn op de lijkkoets hadden getild, hebben ieder 72 fred. d'or (*f* 800 Ned. C.) ontvangen. — Een meisje of weduw met lust om den Heer te vreezen wordt ten huwelijk gevraagd door een weduwnaar met 4 à 6000 gulden inkomen die dezen weg naar 't echtaltaar heeft ingeslagen onder opzien tot Hem, die alles bestuurt tot verheerlijking zijns grooten naams enz. (Amsterdamsche Courant N°. 1) — De nieuwe leening à 3 pCt. vindt bij de groote geldhebbers zoo min bijval als de belasting op de bezittingen. — De predikant van Doornspijk heeft in den nacht van ll. Zaturdag het dak van zijn woonhuis beklommen; ZEw. zat naast den gek in de maneschijn en trok de alarmklok; ongegronde vrees voor eene rooverbende, 't gevolg van een angstigen droom, was de drijfveer dezer ontijdige opstijging. — Er is een beurtveer aangelegd tusschen Londen en China. — Meer dan 500 Spanjaarden hebben den 1. dezer te Parijs hun hof bij Maria Christina gemaakt. — Met twee buitengewone spoortreinen, zijn den 2. van Amsterdam naar 's Hage, 's morgens ten half zeven ure, 600 passagiers vervoerd in 22 rijtuigen. — Het Russische Hof heeft den rouw voor 24 dagen aangenomen. — De Newa wordt met sleden bereden. — Te Parijs zijn bij onderscheiden suikerbakkers gevaarlijke goederen in beslag genomen. — Men arbeidt aan eene toenadering tusschen Rusland en Frankrijk. — Men wil de muren van Barcelona afbreken en door eenen ring van forten doen vervangen.

MENGELINGEN.

De verzoekschriften

welke aan de Tweede Kamer worden toegezonden, worden nog iederen dag menigvuldiger. Nu de monstrueuse wet op de bezittingen is verschenen, laat het geen twijfel meer over, of er zal eene algemeen gedeelde begeerte ontstaan, om de Kamer tegen het aannemen van eene dergelijke ongehoorde voordragt te stemmen, welke aller verontwaardiging in groote mate heeft gaande gemaakt.

Het is ons aangenaam te ondervinden, dat ook Noord-Braband daarin niet zal achterblijven. Hier als elders wordt de geestdrift al grooter en grooter. Maar ook hier heeft men meer als elders veelvoudige redenen, om eindelijk tegen dat voortdurend opdrijven van belastingen, welke op den middelstand drukken en dien vernietigen, krachtig te protesteren.

De bedoelde monster-voordragt ligt het zegel op al die progessief verzwarende belastingen, welke wij sinds 28 jaren de natie hebben zien uitputten, om het welvaren des lands langzamerhand en zeker in handen te spelen van eenige enkelen, die fortuin maken van de armoede van den staat, en gelden voorschieten, welker renten betaald worden door de nijvere burgerklasse. Indien nu deze laatste belasting op de bezittingen moet geheven worden, dan kan men het er veilig voorhouden, dat de middelklas, welke eigenlijk het welzijn van den staat verzekeren moet, vernietigd wordt.

En waarom is het nu, dat de middelklas, zij, die de steun is van het vaderland, zich zou moeten ruineeren? Is het voor het behoud van het vaderland? Maar wij zeggen, dat het vaderland verloren gaat met den ondergang van den burgerstand. Nu reeds is die stand gefnuikt. En daarom is het, dat deficit op deficit ieder jaar nieuwe belastingen en leeningen doet voorstellen. Want, en dat men dit wel voor oogen houde, het is de middelstand alléén, die het grootste gedeelte van de lasten van den staat draagt, en die gaarne betaalt, zoo lang hij te betalen heeft. Maar moet hij zich uitkleeden? Moet hij schulden aangaan, om de renten te betalen van schulden, die niet in zijn belang gemaakt zijn? Moet hij daartoe schulden maken, op een oogenblik, dat hij naauwelijks in zijne dagelijksche behoeften kan voorzien, terwijl hij zich inkrimpt, en inkrimpen moet, wil hij niet met schande openlijk verkocht worden? — Neen, eene belasting, welke, als de voorgedragene, op den middelstand drukt, kan het vaderland niet redden. Of wat is dan toch het vaderland? Zijn dat de effektenhouders? Is dat de rentenlast, die hen sinds 27 jaren verrijkt ten nadeele van den burgerstand en der grondeigenaren. Is dan de burgerstand, zijn de grondeigenaren de iloten der beursmannen? Moeten zij werken en wroeten, om de verdiensten van hun zwoegen, als slaven, op te offeren aan de verrijking hunner papier-pacha's?!.....

En volgens welk regt? Is dat volgens de wet der natuur welke de vermogenden verbiedt zich te verrijken met het ontwoekerd zweet van de minder vermogenden? Is dat volgens het regt der volken, dat allen, volgens de begrippen der eeuw, gelijk stelt? Is dat volgens de hoogste wet van den staat, de grondwet, welke verbiedt in het vak van belastingen; privilegien toe te laten? Het is, wel is waar, ingevolge wetten, door de bevoegde magt daargesteld! Maar wij vragen of die bevoegde magt de perken van regtvaardigheid niet is te buitengegaan? Wij vragen met welk regt die wetgevende magt de kern der natie cijnsbaar gemaakt heeft aan eenige bevoorregte overgroote fortuinen? » Het is een *fait accompli*," zal men zeggen, » men kan daarop niet terugkomen." Genomen, veronderstellen wij dat men op sommige *faits accomplis* niet terug kan komen, moet dan het onregt bij voortduring hernieuwd worden? Moet dan het ongrondwettig onderscheid van belastbare en niet belastbare inkomsten worden behouden? Een winkelier betaalt van zijn inkomen door het patent. Een grondeigenaar betaalt van zijne inkomsten door de grondlasten. Een effekten-houder betaalt van zijne inkomsten, waarvoor de winkelier, de handelaar, de grondeigenaar belast is, geen cent; neen, niet een cent. Wij vragen andermaal met welk regt wordt dit onderscheid, dat privilegie gevormd? Waar staat dat ongrondwettig regt geschreven?

Het is altijd hetzelfde voorwendsel, waarmede men zich tracht te redden: *de staat moet zijne verpligtingen vervullen.* Het beginsel is waar, maar men misleidt, of althans men tracht de goede burgerij te misleiden door eene verkeerde toepassing. Zeker moet de staat zijne verpligtingen vervullen; moet de staat de renten betalen van wettig aangegane schulden. Maar daaruit volgt niet, dat de staat tevens niet op de inkomsten daaruit voortvloeijende, zoo als op alle andere inkomsten, eene belasting leggen kan. En wij vragen voor de derdemaal volgens welk regt zulks aan den staat verboden is. Of is dan de staat niets meer dan een bijzonder kontraktant? Dan hebben wij het regt te verklaren, dat geenenkel burger verpligt is lasten te dragen tot betaling dier renten.

Om te eindigen, het heeft lang genoeg geduurd, dat de inkomsten der effekten-houders in strijd met de grondwet gepriviligieerd zijn geweest. Dit ook is een *fait accompli.* Maar het wordt tijd dat er einde aan gemaakt worde; thans vooral, nu men er op uit is, om dat *fait accompli* met den geheelen ondergang der burgerklas in stand te houden.

Wij raden dus allen aan, die voornemens zijn hunne luide, billijke, regtvaardige, veelvuldige klagten over de voorgedragen wet op de bezittingen in te dienen, dat zij niet slechts vragen, dat hun grondeigendom voor zoo verre verschoond worde, als hij nu reeds belast is, want, wat zal dat helpen? maar te vorderen, dat men de wet verwerpe, om eene belasting te leggen op de coupons. (*N. Brab.*)

ALLERLEI.

Men zegt, dat de uitvinder van het schaakspel, hetwelk hij tot tijdverdrijf voor zijnen Vorst had uitgedacht, op de vraag, welke belooning hij daarvoor begeerde, ten antwoord gaf: « Geef mij één korrel graan voor het eerste vak van het schaakbord en verdubbeld die tot het vier en zestigste." Deze schijnbaar geringe vordering wilde de Vorst onmiddelijk uit een zak tarwe voldoen, doch bevond tot zijne groote verwondering, dat de wijsgeerige uitvinder had gevraagd, voor het 1e vak 1 korrel, voor het 2e vak 2 korrels, voor het 3e vak 4 korrels, voor het 4e vak 8 korrels, voor het 5e vak 16 korrels, enz. tot het 64e: dit bij elkander uitmakende te zamen 18446744073709551615 korrels. Om de verbazende grootte van dezen eisch eenigzints bevattelijk te maken, zullen wij alleen zeggen, dat een lood goede tarwe 220 korrels bevat en dus een mud, dat 80 Ned. ponden weegt, 1,760,000 korrels inhoudt. Wanneer men dit getal in het bovenstaande deelt, verkrijgt men alzoo cirka 10,481,108,058,921 mudden, welke, ieder mud van 80 Ned. ponden kostende *f* 9 — gelijk staan aan eene waarde van *f* 94,329,936,550,289. Indien men deze som verder onder de drie millioenen zielen onzes Rijks moest verdeelen, zou ieder groot en klein, nog tot zijn aandeel ontvangen *f* 31,443,312.

Zegge een en dertig millioen vier honderd drie en veertig duizend drie honderd en twaalf gulden.

Er bestaan thans in Frankrijk 299 vrijmetselaarsloges, die den Hertog DECAZES als Grootmeester generaal erkennen, en over de gansche aarde 2980.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. Januarij. Sedert den 4 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Emma, J. Hansen, Londen, stukgoederen; the Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers.

— Zr. Ms. oorlogs-fregat Boreas, kapt.-luit. Jolly, uit Vlissingen naar Batavia, te Portsmouth binnen, heeft den 26. December de reis voortgezet.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.